

SPØRGSMÅL #1: REGISTRE

Arkivloven nævner flere gange "registre", og det kan have betydning for hvilken § man skal behandle en anmodning om indsigt efter, eller hvornår man skal anmode Datatilsynet om samtykke.

SPØRGSMÅL TIL DISKUSSION:

Hvad forstås i med et "register"? Hvordan forholder i jer til registre i forhold til behandling af adgangs- og egenaccessager? Har i noget i jeres arkiv som ikke er et register?

BILAG:

Arkivlovens § 39 a:

En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personoplysninger, der helt eller delvis er foretaget ved hjælp af automatisk databehandling, **eller som er eller vil blive indeholdt i et register.**

Arkivlovens § 34:

Tilladelse efter §§ 31 og 32 og indsigt efter § 39 b kræver samtykke fra Datatilsynet, hvis arkivenheden er afleveret fra en myndighed inden for den offentlige forvaltning og indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold og

- 1) tidligere behandling af oplysningerne har været omfattet af lov om behandling af personoplysninger eller
- 2) **oplysningerne stammer fra et edb-register**, der har været ført for den offentlige forvaltning.

Databeskyttelsesforordningen, artikel 4, nr. 6:

»register«: enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelig efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt eller decentralt eller er fordelt på funktionsbestemt eller geografisk grundlag.

Databeskyttelsesforordningen, præambel 15:

For at undgå at skabe en alvorlig risiko for omgåelse bør beskyttelsen af fysiske personer være teknologineutral og ikke afhænge af de anvendte teknikker. Beskyttelsen af fysiske personer bør gælde for både automatisk og manuel behandling af personoplysninger, hvis personoplysningerne er indeholdt eller vil blive indeholdt i et register. Sagsmapper eller samlinger af sagsmapper samt deres forsider, som ikke er struktureret efter bestemte kriterier, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

SPØRGSMÅL #2: § 39 a ELLER § 39 b

Om en anmodning om indsigt i egne personoplysninger (egenaces) skal behandles efter § 39 a eller § 39 b, kan være afgørende i forhold til, hvem der har afgørelseskompetencen (arkivet eller den afleverende myndighed).

SPØRGSMÅL TIL DISKUSSION:

Hvad er forskellen på § 39 a og § 39 b? Kan forskellen defineres som “digitalt arkivmateriale” og “arkivmateriale på papir”? Hvad med hvis noget er indeholdt i et register? Er alt ordnet arkivmateriale § 39 a?

BILAG:

Arkivlovens § 39 a:

En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personoplysninger, der helt eller delvis er foretaget ved hjælp af automatisk databehandling, eller som er eller vil blive indeholdt i et register.

Arkivlovens § 39 b:

En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i egne personoplysninger i arkivalier, som ikke er omfattet af § 39 a, jf. dog stk. 6 og 8, og §§ 24 og 33-35.

Forarbejderne til Lov om Ændring af Arkivloven (15/12/2020) “Retten til egne personoplysninger oplysninger”:

Den foreslåede § 39 b vil give borgeren en ret til at få indsigt i personoplysninger om den pågældende selv, som fremgår af arkivalier, der ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde – der vil være tale om papirarkivalier. Retten skal gælde i det omfang, at det offentlige arkiv er i besiddelse af de oplysninger, der ønskes indsigt i. Ændringen skal bl.a. sikre, at fx mennesker der har været anbragt på et børnehjem eller under særforsorgen sikres en ret til at se deres egne personoplysninger i sager på arkiv.

...

Med den foreslåede § 39 b sikres det, at borgeren får ret til indsigt i sine egne personoplysninger, uagtet hvilken form arkivalierne har.

SPØRGSMÅL #3: EKSTRAHERING OG VILKÅR

Der kan ofte opstå tvivl omkring ekstrahering af oplysninger fra arkivmateriale, bl.a. hvem der skal foretage ekstraheringen (arkivet eller den afleverende myndighed), og hvor meget der skal ekstraheres, samt hvor meget kan klares med vilkår?

SPØRGSMÅL TIL DISKUSSION:

Hvad forstår vi med ekstrahering? Hvem ekstraherer (og hvornår)? Hvordan afgør i om noget skal ekstraheres eller ej? Hvornår kan man, og hvornår kan man ikke, opsætte vilkår for brug, i stedet for at ekstrahere?

BILAG:

Arkivlovens § 39 b, stk. 6:

Det offentlige arkiv skal undtage oplysninger fra indsigten, hvis vilkår efter § 41, ikke i tilstrækkeligt grad kan beskytte de hensyn som nævnt i offentlighedslovens kapitel 4. Det offentlige arkiv skal udlevere de oplysninger, der ikke undtages.

Arkivlovens § 41, stk. 2:

De myndigheder, der er nævnt i §§ 31-35*, kan i forbindelse med imødekommelse af ansøgninger om arkivadgang eller begæring om indsigt fastsætte særlige vilkår for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Forarbejderne til Lov om Ændring af Arkivloven (15/12/2020) "Retten til egne personoplysninger oplysninger":

I de tilfælde, hvor vilkår ikke yder en tilstrækkelig beskyttelse, er der for de offentlige arkiver udviklet en praksis for at undtage oplysningerne om tredjepart, således at der bliver givet tilladelse til arkivadgang i det resterende dokument. Indsigten kan her etableres ved en ekstrahering af de relevante oplysninger, før indsigten gennemføres.

Betænkningerne til Lov om Ændring af Arkivloven (15/12/2020) "Retten til egne personoplysninger oplysninger":

I det fremsatte lovforslags § 1, nr. 7, foreslås det i § 41, stk. 2, at de myndigheder, der er nævnt i §§ 31-35, kan fastsætte særlige vilkår for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier ved indsigte efter § 39 b. For at sikre en sproglig korrekt formulering foreslås det at ændre formuleringen, således at det fremgår, at der kan fastsættes vilkår både ved imødekommelse af ansøgninger om arkivadgang og imødekommelse af begæring om indsigte.

SPØRGSMÅL #4: ENKELTPERSONERS PRIVATE, HERUNDER ØKONOMISKE, FORHOLD

Arkivloven nævner flere steder "Enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold". Hvorvidt arkivalier indeholder sådanne oplysninger har bl.a. betydning for tilgængelighed, for om der skal indhentes samtykke fra Datatilsynet eller Domstolsstyrelsen før udlevering, og for hvilke vilkår arkivet bør fastsætte for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

SPØRGSMÅL TIL DISKUSSION:

Hvilke slags oplysninger kan siges at være enkeltpersoners private forhold? Hvilke falder udenfor? Er det forskel på "Personoplysninger" (som nævnt i §§ 39 a og 39 b) og "Enkeltpersoners private forhold"? Hvad med CPR-numre?

BILAG:

Forarbejderne til offentlighedsloven:

Ved vurderingen af, hvilke oplysninger der kan anses for at vedrøre »private forhold«, må der [...] tages udgangspunkt i, om oplysningerne er af en sådan karakter, at de efter den almindelige opfattelse i samfundet bør kunne forlanges unddraget offentlighedens kendskab. [...] Omfattet af [enkeltpersoners private forhold] er særligt følsomme oplysninger, såsom oplysninger om race og religion, oplysninger om strafbare forhold, helbredsforhold og lignende. Endvidere er mindre følsomme oplysninger omfattet, f.eks. oplysninger om CPR-numre, beskyttede adresser i folkeregisteret, beskyttede telefonnumre og oplysninger om eksamenskarakterer. Bestemmelsen omfatter også oplysninger, der afspejler, at en person har været indstillet til Kongehuset til en orden, som den pågældende imidlertid ikke fik. Uden for bestemmelsen falder oplysninger af rent objektiv karakter, såsom oplysninger om udstedelse af pas og jagttegn, oplysninger om civilstand og oplysninger om indgåelse af ægteskab. Det samme gælder oplysninger om, hvem der har truffet afgørelse i en sag eller i øvrigt medvirket ved sagens behandling, samt oplysninger, der er offentligt tilgængelige, f.eks. i offentlige registre, såsom folkeregisteroplysninger.

Forarbejderne til forvaltningsloven:

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold omfatter bl.a. oplysninger om race, religion og hudfarve, oplysninger om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1. Opregningen er ikke udtømmende, men angiver alene karakteren af de forhold, der gør, at en oplysning må anses for at angå rent private forhold. Ved afgørelsen af, om en fortrolig oplysning vedrører rent private

forhold, skal der lægges vægt på, om oplysningen på samme måde som i de ovenfor nævnte tilfælde direkte afslører særligt følsomme forhold om den enkeltes privatliv. Således kan f.eks. oplysninger om interne familieforhold, herunder adoption og ulykkestilfælde, efter omstændighederne være af rent privat karakter. Oplysninger om enkeltpersoners indtægts- og formueforhold, arbejds-, uddannelses- og ansættelsesmæssige forhold må derimod antages at være almindeligt fortrolige eller slet ikke fortrolige, medmindre der foreligger særlige forhold.

Databeskyttelsesforordningens art. 9, nr. 1:

...[P]ersonoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt [...] genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering